

İnsanın şahsi tarihi olması güzel. Geçmişe bakıp demek o zamanlarki dertlerim başkaymış demek. Dertlerim aynıymış demek de biraz rahatlatıcı. En azından hala denediğini, vazgeçmediğini veya sorunun zaten çözülme ihtimali olan bir sorun olmadığını kavırıyorsun.

İnsanlarla iletişimin zor tarafı zihnin ilgisini yönetmek. İnsanın düşüncelerinin farkında olması iletişim de şartlarından biri. Düşünceleri gıdıklarken veya ayartmaya çalışırken, insanlara ilgi duymaya devam edebilmek zor bir iş.

Çocuklarla iletişim (bana) daha zor gelmesi de herhalde bundan. Daha basit konulara daha çok ilgi göstermek gerekiyor. Sıkılmadan, sakın sakın vakit öldürebilmek. Çocukların zorluğu burada. Yoksa bir zorluk yok.

Hikmet kimsenin elinden çıkma değildir. Hikmet hayatın tabiatından kaynaklanır. Oradadır. Biz onu üretmeyiz. Ürettiğimiz şey hikmet olmaz zaten.

İnsanlara tavsiye satmak gibisi yok. Sanki bunların hepsini yaşamışsın da, tüm akıbeti biliyormuşsun gibi konuşabiliyorsun. Eksikliği biliyorum. Ancak insanların da çoğu zaman, benim tavsiyelerime bile ihtiyaç duyacak kadar kör olduğunu ve hayal dünyasında yaşadığını da görüyorum. Ne olacak, ben konuşmuş olayım, o dinlemiş olsun, belki kalbine bir ilham olur da yapar.

Türkçe'nin Latin harfleriyle imlasından şikayet edenleri bir de Osmanlı Türkçesinin kuralısızlığıyla tanıştırmak lazım. Bilgisayarla hemen hiç yazılmadığı için, bunun gerektirdiği *formelliğe* hiç sahip olmamış bir ortografi. Neyin nerede nasıl yazılacağına o kadar da net olmadığı bir dil. Mesela (kimi takanların çok önem verdiği) edat *de* nin ayrı mı, bitişik mi yazılacağına dair bir sorun yok, çünkü zaten kelimelerin arasındaki boşluk o kadar fazla değil.

Bir *Modern Türkçenin Osmanlı İmlası* standardı lazım. Nerelerde boşluk olmayan harf ayırıcı *zwnj* (zero width non joiner) kullanılacak, nerelerde boşluk, *ı* harfinin ekle birleşmesi nasıl olacak, kelimelerin ekleri nasıl bitecek diye tafsilatlı açıklamalar yapmak lazım. Belki daha basit çünkü tüm çekim eklerine *zwnj* ile başlanacak dersiniz mesela, kelimelerin görünüşü değişmez. Okuma da daha rahat olur. Eskiden *güller* yazılan *güller*, çekim eklerine *zwnj* ile başlayınca *güller* şeklinde yazılır, *sessiz* yazılan *sessiz*, *sessiz* yazılır. Bence bir çok imla problemini de çözmüş olur, kelime gövdelerinin yazılışı standart olunca, bunların tanınması da kolaylaşır ve karıştırma ihtimali azalır.

Zamanın geçtiğini unutacak kadar çalışacak bir konu bulmanın mutlulukla doğrudan ilgisi var. Allah herkese böyle bir iř versin.